

ПРЕС КЛИПИНГ

9. август 2016.

НАСЛОВИ

Дан грађевинара: Највећи проблеми ниске плате и тешки услови (стр.2)

Проблеми грађевинара ниске плате и тешки услови рада (стр.3)

Удео грађевине у БДП-у повећан са 4 на 5,5 одсто (стр.4)

Ледени свет (стр.5)

Ове године се више гради (стр.7)

Власници покрену стечај па оду и оснују нову фирму (стр.8)

Нови погони и радна места (стр.9)

Када је профит сигуран, помоћ државе није потребна (стр.9)

УПОЗОРЕЊЕ НАУЧНИКА Науком неће имати ко да се бави ако остане садашње финансирање (стр.11)

Шта ће нам Трговиште, Босилеград, Бабушница? (стр.11)

Фабрика ликвидирана зарад интереса тајкуна и увозничког лобија (стр.13)

Михајловић: Узлет грађевинарства (стр.15)

Пајтић: Још једна Вучићева теленовела, грађани ће живети лошије (стр.15)

Блумберг: Вучић предложио министре и обећао "златно доба" (стр.16)

Дан грађевинара: Највећи проблеми ниске плате и тешки услови

Извор: Бета

Грађевинари у Србији незадовољни су због малих плата и тешких услова рада и очекују да држава ефикасније и рационалније доноси мере за покретање грађевинске производње, оцењено је на Седници синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије.

Седница је одржана поводом 8. августа, Дана грађевинара, а председник тог синдиката Саша Тролаковић указао је да грађевински радници у Србији раде без одговарајуће накнаде за свој рад, најчешће за минималне зараде које се исплаћују са закашњењем.

"Осим ниских зарада и мање посла, неимари раде и у тешким условима, па се око 50 одсто тешких и смртних повреда на раду дешава управо у грађевинарству", рекао је он и додао да је најчешћи узрок повреда непотпуно спровођење мера безбедности на раду, лоша организација и рад без употребе адекватне опреме за заштиту.

Дан грађевинара обележава се у знак сећања на грађевинске раднике који су се 1940. године побунили и штрајковали тражећи боље услове рада, повећање надница и скраћење радног времена. Штрајк је окончан споразумом са послодавачким удружењима, а пратили су га оштри сукоби и репресивне мере полиције.

Додао је да је према званичним подацима, у прошлој години 15 грађевинара погинуло на радном месту, али да је тај број и већи, јер се не пријављују све повреде. Тролаковић је рекао и да је нето зарада грађевинара испод просечне зараде и да је у првој половини ове године износила 40.118 динара, а минимална цена рада од 121 динар по часу, што је како оцењује испод сваког достојанства радника у Србији.

"Лоше стање погоршава чињеница да нема Посебног колективног уговора за грађевинарство и индустрију грађевинског материјала", рекао је он.

Он је као пример навео да се 80-тих година годишње градило 3.600.000 метара квадратних, а данас 800.000 метара квадратних и додао да је покретање грађевинарства истовремено покретање и 30 других делатности.

Државни секретар у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Србије Александра Дамњановић честитала је Дан грађевинара и оценила да је важно да се види помак у развоју грађевинске индустрије.

Она је истакла да то министарство чини све да унапреди инвестициони амбијент и обезбеди бољи законски оквир за бољи и ефикаснији рад, како би грађевинарство почело да се развија. Подсетила је да су од 1. јануара ове године уведене електронске грађевинске дозволе и да је време издавања скраћено на седам радних дана.

Истакла је и да је старосна структура запослених у грађевинарству преко 50 година и да је проблем што нема младих у том сектору, али је као добру вест навела што ће бити отворено још једно одељење у средњој грађевинској школи.

Дамњановић је рекла да је за 2,5 године учешће грађевинарства у БДП повећано са четири на 5,5 одсто, а да је вредност грађевинских радова у прва четири месеца била за 68,6 одсто већа него у истом периоду прошле године.

Додала је и да је чињеница да су плате у грађевинарству испод просека, али да је добро што се смањује њихов заостатак за просечном зарадом.

"Циљ је да 8. августа следеће године араде дођу на републички просек", рекла је она.

Она је пренела поруку министарке Зоране Михајловић да ће и наредна влада бити ту за грађевинаре и да ће подизање тог сектора бити на високој листи приоритета.

РТВ | РАДИО
ТЕЛЕВИЗИЈА
ВОЈВОДИНЕ

Проблеми грађевинара ниске плате и тешки услови рада

Извор:РТВ, Бета

Грађевинари у Србији незадовољни су због малих плата и тешких услова рада и очекују да држава ефикасније и рационалније доноси мере за покретање грађевинске производње, оцењено је данас на Седници синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије.

Седница је одржана поводом 8. августа, Дана грађевинара, а председник тог синдиката Саша Тролаковић указао је да грађевински радници у Србији раде без одговарајуће накнаде за свој рад, најчешће за минималне зараде које се исплаћују са закашњењем.

"Осим ниских зарада и мање посла, неимари раде и у тешким условима, па се око 50 одсто тешких и смртних повреда на раду дешава управо у грађевинарству", рекао је он и додао да је најчешћи узрок повреда ; непотпуно спровођење мера безбедности на раду, лоша организација и рад без употребе адекватне опреме за заштиту.

Додао је да је према званичним подацима, у прошлој години 15 грађевинара погинуло на радном месту, али да је тај број и већи јер се не пријављују све повреде.

Тролаковић је рекао и да је нето зарада грађевинара испод просечне зараде и да је у првој половини ове године износила 40.118 динара, а минимална цена рада од 121 динар по часу, што је како оцењује испод сваког достојанства радника у Србији.

"Лоше стање погоршава чињеница да нема Посебног колективног уговора за грађевинарство и индустрију грађевинског материјала", рекао је он.

Он је као пример навео да се 80-тих година годишње градило 3.600.000 метара квадратних, а данас 800.000 метара квадратних и додао да је покретање грађевинарства истовремено покретање и 30 других делатности.

Државни секретар у Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Србије Александра Дамњановић честитала је Дан грађевинара и оценила да је важно да се види помак у развоју грађевинске индустрије.

Она је истакла да то министарство чини све да унапреди инвестициони амбијент и обезбеди бољи законски оквир за бољи и ефикаснији рад, како би грађевинарство почело да се развија. Подсетила је да су од 1. јануара ове године уведене електронске грађевинске дозволе и да је време издавања скраћено на седам радних дана.

Истакла је и да је старосна структура запослених у грађевинарству преко 50 година и да је проблем што нема младих у том сектору, али је као добру вест навела што ће бити отворено још једно одељење средњој грађевинској школи.

Дамњановић је рекла да је за 2,5 године учешће грађевинарства у БДП повећано са четири на 5,5 одсто, а да је вредност грађевинског радова у прва четири месеца била за 68,6 одсто већа него у истом периоду прошле године.

Додала је и да је чињеница да су плате у грађевинарству испод просека, али да је добро што се смањује њихов заостатак за просечном зарадом.

"Циљ је да 8. августа следеће године араде дођу на републички просек", рекла је она.

Она је пренела поруку министарке Зоране Михајловић да ће и наредна влада бити ту за грађевинаре и да ће подизање тог сектора бити на високој листи приоритета.

Дан грађевинара, 8. август обележава се у знак сећања на грађевинске раднике који су се 1940. године побунили и штрајковали тражећи боље услове рада, повећање надница и скраћење радног времена.

Штрајк је окончан споразумом са послодавачким удружењима, а пратили су га оштри сукоби и репресивне мере полиције према грађевинским радницима, подсетили су у том синдикату.

Удео грађевине у БДП-у повећан са 4 на 5,5 одсто

Извор: Танјуг

Око 100.000 грађевинара данас обележава Дан грађевинара Србије тражећи боље услове рада, а ресорно министарство истиче да је удео грађевине у БДП-у у претходне две и по године повећан са четири на 5,5 одсто и да српска грађевинска индустрија иде узлазном путањом.

Државни секретар у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Александра Дамњановић је поручила у Савезу самосталних синдиката Србије да је циљ Владе да домаћа грађевинска оператива коначно стане на ноге и домаће грађевинске фирме поново раде.

"Највише од онога што смо обећали смо и испунили - држава је обезбедила новац за реализацију свих капиталних пројеката у Србији", казала је Дамњановић.

Како каже, у првом кварталу 2016. имали смо реални раст бруто додатне вредности за 15 одсто у грађевинарству.

Такође, у прва четири месеца вредност радова у грађевинарству је била за 68,6 одсто већа него у истом периоду прошле године, казала је она.

Дамњановић је нагласила да грађевинарство вуче 30 других делатности и да је циљ да достигне стару славу.

Она је додала да је тачно да су плате у грађевинарству испод републичког просека, али да је у 2015. тај заостатак смањен са шест на четири одсто.

Дан грађевинара Србије 8. август се обележава у знак сећања на грађевинске раднике који су се 1940. године побунили и штрајковали тражећи боље услове рада, повећање надница и скраћење радног времена.

Председник Синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Саша Торлаковић је подсетио да је тај штрајк окончан споразумом са послодавачким удружењима, а штрајк су пратили оштри сукоби и репресивне мере полиције према грађевинским радницима.

"Свим запосленима у грађевинарству честитамо са жељом да раднички борбени дух поново да изборимо наша права. Овај дан слаavimo под теретом даљег губитка радних места, без

одговарајуће уполнености, уз негативне последице двогодишње примене измењеног Закона о раду, без Посебног колективног уговора за грађевинарство и индустрију грађевинског материјала”, казао је он.

Торлаковић је навео да је у првој половини ове године просечна нето зарада грађевинара била око 40.000 динара, док је републички просек 45.000 динара.

“Пуно њих радни на црно, што је велики губитак за државу и друштво, губе се милионски износи због неплаћања пореза и доприноса”, додао је он.

Како каже, око 50 одсто тешких и смртних повреда на раду се дешава у грађевинарству и прошле године је 15 грађевинских радника погинуло на радном месту.

ПОЛИТИКА ONLINE

Ледени свет

Аутор: [Љубодраг Стојадиновић](#)

Нисам запазио да су чланови Фискалног савета, иначе несклони да покажу било какву креативну снагу, предложили неки други модел за пуњење буџета осим узимања од оних који имају најмање

Била је то маргинална вест, углавном прећутана. Тамо где је објављена, могла се наћи на самом дну стране. Удружење синдиката пензионера изражава протест због потенцираних изјава неких чланова Фискалног савета „о замрзавању пензија” најмање до краја 2018. године.

Протест је много драматичнији него што је то уобичајено у анестезираном друштву јер су у оптицају биле формулације о „узнемиравању и застрашивању” пензионера у Србији. Као и о „насиљу и злостављању” осетљиве и рањиве пензионерске популације.

Нема се шта додати овом протесту, пензионерски синдикалци су рекли оно што мисле и осећају пензионери. Добро, не баш сви. Неки на издашним синекурама својевремено су подржали сечу и отимање дела пензија, објашњавајући тај потез заумном политикантском алхемијом: ради се, у ствари, о бризи за стандард најстаријих грађана Србије! Сећамо се и патетично-претећег поклича Кркобабића средњег да бабе и деде не чекају поштару ако СНС и Вучић, наравно, не победе на изборима.

Но да видимо ради ли се овде само о залеђивању, или о поруци друге врсте? И због чега Фискални савет оштри своју верзију консолидације претежно на најсиромашнијим грађанима? Многи од њих на својим трошним плећима држе још сиромашније потомке. Многи неће дочекати крај 2018. године, а њихове ће се пензије ледити бесконачно.

Шта се, у ствари, замрзава? Постојеће стање, произашло из неуставног лекс специјалиса о „привременом” умањењу пензија, без ограничења те привремености. Или пензије донете по решењима пре атака владајуће олигархије на оне који не могу да се бране? По свему, прва је верзија у оптицају. Не само да се насиље (како рекоше синдикалци) продужава, него се томе не назире крај.

Не зна се тачно шта је, у ствари, код нас Фискални савет (буквално: онај који води рачуна о државној благајни). Да ли је само независно владино тело (ово је већ оксиморон), које саветује највише чиновнике о кључним условима консолидације? Или тајанствена група

споромислећих људи, чија је улога да превентивно угасе сваку идеју о праведној расподели друштвеног богатства и сиромаштва?

Својевремено је кључне рестриктивне изјаве, у којима су пензионери били најлакши пројектовани циљ државне тољаге, давао фронтмен савета професор Павле Петровић. И то је, наравно, неизмерно нервирало оштећене пензионере и људе који умеју да мисле. Логика је ова: смањити пензије на више година, тако ће се допуњавати државни буџет, пошто је држава пензијски фонд илегално испразнила. И државна благајна је била бушна и празна, из разлога који би морали да буду познати полицији. Пензионерске паре су пуниле сумњиве рупе, премијер нас је еуфорично обавештавао како нам непристојно добро иде. Има чак и за „повећавање” плата и пензија, али ММФ не да. Кад је тај фонд као нешто одобрио, онда премијер није дао. Кад је дао, било је то на кашичицу, уз савршену формулу, по којој је 1,5 одсто повећања за многе значило додатних два одсто смањења. Како? Па тако што је микроскопско повећање стварало услове за додатни проценат смањења на основу повећања коефицијента обрачуна. Јасно? Не мора да буде, али таква су весела објашњења долазила с места којима се не може веровати.

Рачунало се, наравно, да ће отпор пензионера бити млак, неуједначен, нејасан. Дакле, никакав. Људи са слабијим емитовањем енергије, под пресијом неимања и болести, нису имали снаге да се надгорњавају с државом. Уставни суд је аминовао одузимање пензија, поданички прекршивши Устав који (по Уставу) брани. Министар за рад је давао много нејасних, чак несувислих изјава, а антологијска је она да „држава даје пензије, па може и да их одузима”. При томе, наравно, ништа у овој празној и поразној једначини није тачно, а тачно је да министар не зна шта је држава, шта друштво, шта рад, а шта су грађани и њихова права.

Рекао ми је недавно један пензионисани средњошколски професор да се човек навикне на све, па и на зло, али не и на власт која се не одриче наума да нас стално изнова навикава на зло. Профа је предавао физику, па је, у неку руку, ова његова реченица опит о паралели између ума и моћи.

Читао сам у своје време изврстан стрип о Алану Форду, у којем постоји фантастична једначина наопаког Робина Худа. Јунак се, ако нисам заборавио, зове Суперхик, и тај отима од сиротиње и даје богатима. Шта сам хтео да кажем: и за мој стриповски експеримент, као и за изјаве чланова савета-страшила, није потребна никаква фискална памет.

Нисам запазио да су чланови тог тела, иначе несклони да покажу било какву креативну снагу, предложили неки други модел за пуњење буџета осим узимања од оних који имају најмање. Истински центри моћи, који контролишу милијарде евра, реални, сиви или црни, остали су изван домета фискалне политике. Тачније, држава није успоставила механизме за лечење корпоративне или ендемске корупције, настале на симбиози реалног и политичког подземља, нити модел праведне пореске политике. Чланови савета у мрачне улице не залазе.

Зато ево једног бесплатног савета за те важне људе: немојте више да плашите и злостављате пензионере. Уздајте се у знање и памет ако је могуће, никако у претње и лед.

Ове године се више гради

Аутор:Д. Мл.

У претходне две и по године удео грађевине у БДП-у повећан је са четири одсто на 5,5, што је знак да српска грађевинска индустрија иде узлазном путањом, истакнуто је јуче поводом Дана грађевинара. Државна секретарка у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Александра Дамњановић указала је на то да циљ Владе Србије да домаћа грађевинска оператива коначно стане на ноге и да домаће грађевинске фирме поново раде. – Оно што смо обећали смо и испунили – држава је обезбедила новац за реализацију свих капиталних пројеката у Србији – рекла је Александра Дамњановић. – У првом кварталу ове године забележен је реални раст бруто додате вредности у грађевинарству од 15 одсто, а у прва четири месеца вредност радова у грађевинарству била је 68,6 одсто већа него у истом периоду лане.

Она је нагласила да грађевинарство вуче 30 других делатности и да је циљ да се врати на место које је раније та грана привреде имала. Указујући на то да је тачно да су плате у грађевинарству испод републичког просека, она је истакла да је прошле године тај заостатак смањен са шест одсто на четири.

По њеним речима, домаће фирме само уједињене могу добити главне послове уместо да буду подизвођачи.

– Први пут у Србији једна домаћа путарска фирма је главни извођач радова на Коридору 10, на деоници Српска кућа – Левосоје, а сада имамо више од 100 домаћих путарских фирми које све боље раде. Захваљујући увођењу „црне” и „беле” листе грађевинских фирми, сада је, од 605 предузећа, 365 на „белој” листи, што је веома добро – рекла је Александра Дамњановић.

Председник Синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Саша Торлаковић је рекао да се Дан грађевинара обележава у тренутку веома тешком за ту грану привреде. По његовим речима, у првој половини ове године просечна нето зарада грађевинара била је око 40.000 динара, док је републички просек 45.000 динара.

– И даље је присутан рад на црно, што је велики губитак за државу и друштво – милионски износи – због неплаћања пореза и доприноса – рекао је Торлаковић, и истакао да је потребна и већа безбедност радника у грађевинарству јер је прошле године 15 грађевинских радника погинуло на радном месту.

Брзо до електронске грађевинске дозволе

Александра Дамњановић подсетила је на то да је од увођења електронске грађевинске дозволе значајно скраћен рок за издавање тог документа и да је Србија по том основу скочила на листи Светске банке „Дуинг бизнис” 39 места. Наиме, од 1. јануара, када је уведена електронска грађевинска дозвола, на њу се, у просеку, чека седам радних дана, док је ранијетај рок био, у просеку, 269 дана.

Власници покрену стечај па оду и оснују нову фирму

Аутор:Љ. Малешевић

Уједињени грански синдикати „Независност” донели су одлуку да поднесу иницијативу за измену законских прописа који регулишу стечај на начин да се уведе појам консолидованог стечаја или обједињеног стечаја. Разлог за покретање иницијативе, коју је потписао председник тог синдиката Бранислав Чанак, наведено је на сајту УГС „Независност”, јесте све већи број стечаја фирми које покрећу сами власници, а истовремено су власници и других фирми које успешно послују.

Како за „Дневник” објашњава саветник у УГС „Независност” Зоран Ристић, у последњих неколико година више радника фирми у стечају, који не успевају да наплате своја потраживања, тражило је помоћ тог синдиката. Након анализе, утврђено је где је проблем и како може бити решен.

– Пракса показује да је све већи број стечаја фирми које покрећу сами власници и да они то чине намерно – објашњава Ристић. – Пре прокретања процедуре стечаја, ти власници свој капитал преселили су у друго предузеће, у којем имају или већински пакет акција или су потпуни власници.

Дакле, они су истовремено и власници других фирми које добро послују, а дугове остављају старој фирми која се уводи у стечај. Они имовину често преносе на друге фирме у којима постају нови власници па не постоји могућност да радници наплате своја потраживања од фирме, односно заостале плате у њој. Да би се то зауставило, треба мењати постојеће законске прописе који регулишу стечај, а то се, како каже наш саговорник, може учинити увођењем појма конослидованог стечаја или обједињеног стечаја.

– Увођењем тих појмова обезбедила би се могућност да повериоци фирме која се уводи у стечај наплате потраживања и из других фирми истог већинског власника. Конкретно, то би значило да се дугови могу наплатити и од фирме коју је власник новоосновао након што је стару увео у стечај. Нашем синдикату радници чија фирма улази у стечај често се обраћају због немогућности да наплате заостале зараде јер се углавном ради о предузећима која у дужем периоду не функционишу, односно нису ликвидна и не исплаћују плате. У ситуацији када се отвара стечај нису у могућности да наплате зараде и без измене законске регулативе о стечају они остају немоћни – каже Ристић.

Радницима, додаје Ристић, треба створити могућност да своја потраживања-зараде наплате продајом имовине других повезаних лица у којима контролни пакет акција или комплетно власништво држи исти власник.

Уз захтеве, радници достављају и доказе

Саговорник „Дневника” истиче да нема конкретне податке о томе колико је радника предузећа у стечају који не могу да наплате своја потраживања, а чији је власник у међувремену основао другу фирму у којој има већински пакет акција или је потпуни власник. Ипак, тврди да је у последњих неколико месеци било више захтева УГС-у „Независност” радника који су се суочавају с тим проблемом, уз доказе да су власници предузећа које су увели у стечај наставили да функционишу у својим другим привредним друштвима.

Нови погони и радна места

Аутор:Д. Мл.

Министар привреде Жељко Сертић и директор компаније „Леони” Клеменс Сакс потписали су уговор о подстицајима за изградњу два нова погона и запошљавање нових радника у Прокупљу и Дољевцу. Уз тај, уговор о подстицајима потписан је и с компанијом „Синтерфус”.

Инвестиција компаније „Леони” вредна је око 22.000.000 евра, а предвиђено је да изградња нових погона у којима ће се производити кабловски сетови за „бе-ем-ве”, „јагуар” и „ландровер” буде завршена у наредне три године.

Обезбеђена су подстицајна средстава од 5.500.000 евра, што је 25 одсто оправданих трошкова инвестиције, предвиђено је запошљавање најмање 1.000 нових радника на неодређено време у периоду од три године, а на крају имплементације пројекта, у тој компанији радиће 5.202 радника.

Инвеститор има обавезу да не смањује број запослених у периоду од пет година од завршетка пројекта и да редовно исплаћује зараде у висини минималне цене рада увећане најмање 20 одсто.

Уговор с компанијом „Синтерфус”, које послује у сектору аутомобилске индустрије и бави се ливењем обојених метала, предвиђа да инвеститор уложи најмање 2.500.000 евра и запосли најмање 100 радника у наредне три године.

Држава ће ту инвестицију подржати с 315.000 евра, а инвеститор не може смањивати број запослених у периоду од три године од завршетка пројекта и мора да редовно исплаћује зараде у висини минималне цене рада увећане најмање 20 одсто.

Када је профит сигуран, помоћ државе није потребна

Аутор:Љ. Малешевић

Представници турске текстилне компаније „Тибет мода” потписали су уговор о закупу хале и управне зграде бивше штампарије „Младост” у Ђурпији, у којој ће отворити погон и до краја наредног месеца започети производњу. Та компанија, која се бави производњом одеће, за почетак ће запослити 250 радника, следеће године још 600, а у трећој фази биће укупно 1.000 запослених. Вредност инвестиција је око милион евра, а при том су, потврдио је председник општине Ђуприја Нинослав Ерић, турски инвеститори одбили субвенције државе и општине за запошљавање радника, истичући да желе да улажу свој капитал јер су сигурни у то да им се то исплати.

За разлику од те компаније, Фабрика за производњу алуминијумске фолије за фармацеутску индустрију „Ламп ист”, која је била прва страна компанија у Технолошком парку у Вршцу, ових дана је прекинула производњу чекајући новог власника. Она је за отварање радних места од тадашње СИЕПЕ, дакле државе Србије, добила бесповратно 10.000 евра по раднику, обавезујући се на то да ће их запослити 120. Међутим, за четири године та компанија никада није имала више од 28 запослених и сада чека новог власника, а радници који су се надали запослењу, остали су кратких рукава, као и оних 28 који су посао имали.

Неспорно је да последњих година све европске државе воде љуту борбу за инвеститоре и привлачење инвестиција на своју територију, али и даље је отворено питање шта је све потребно учинити и које све погодности дати да би неко отворио фабрику и запослио раднике. Неки инвеститори – а учинио је то својевремено и немачки „Бош“ – долазе у Србију због тога што су уверени у то да ће профитирати, а некима ни повелике државне субвенције и привилегије које Србија даје нису довољне да се дуже у њој задрже. „Бош“ је показао да се у Србији може успешно радити и зарадити и без државних субвенција за запошљавање јер

планира да током ове године повећа број запослених за 500, иако за то неће узети ни динара пореских обвезника.

Директор пројеката одрживог локалног развоја УСАИД-а Хауард Окман тврди да постоје компаније које би инвестирале у Србији и без пореских олакшица јер очекују профит. Наиме, он сматра да добри инвеститори, они које неће отићи сутра, улажу у стране земље из пословних разлога, а не због пореских олакшица.

– Ако дајете олакшице и субвенције, сви их траже – истиче Окман. – Али без те политике и даље би било компанија које би улагале, и то због профита. Једноставно, компаније неће доћи на неко тржиште ако им то није профитабилно, а ако је већ профитабилно, питање је зашто им давати још и новац преко тога.

Додаје да је радио у Украјини, где су компаније имале профит од 20 до 25 одсто, враћале уложени новац за две до три године, и да не види разлог да се таквим компанијама дају још и државне субвенције. Ипак, има разумевања за то што држава даје новац малим предузећима јер то, како каже, свака влада мора да ради.

– Тај новац би требало да буде искоришћен за обуку менауера и власника фирми. Новац који се даје у виду грантова или за набавку опреме могао би бити боље искоришћен ако би се људи научили како да повећају продуктивност јер би тада могли сами да зараде новац за опрему – сматра Окман.

Креатори економске политике Србије још почетком године схватили су да морају водити другачију политику субвенционисања радних места код домаћих и страних инвеститора. У многим случајевима уложен новац није оправдан јер су инвеститори, чим су потрошили добијено, напустили Србију. Такође, овога пута води се рачуна и о регионалној развијености па је Влада Србије уредбом прописала да се за радно место у неразвијеним регионима даје 7.000 евра по запосленом а у развијенијим 3.000 евра. Тиме је, заправо, смањена граница за подстицање инвеститора за отварање радних места, која је претходних година била и до 10.000 евра по запосленом.

Број новозапослених диктира субвенцију

Уколико страни, па и домаћи, инвеститор жели да добије 150.000 евра државне помоћи, мора да запосли најмање 20 радника, уз 300.000 евра има обавезу за обезбеди најмање 30 радних места, а они који би хтели 600.000 евра државних подстицаја, морају обезбедити између 40 и 50 радних места. При том, морају се обавезати на одржавање инвестиције најмање пет година, током којих ће редовно исплаћивати плате радницима, које морају бити 20 одсто веће од минималне зараде.

УПОЗОРЕЊЕ НАУЧНИКА Науком неће имати ко да се бави ако остане садашње финансирање

Извор: Танјуг

Асистент на ЕТФ-у Дражен Драшковић каже да је забринут ко ће се бавити образовањем и науком у Србији ако тренутно остану уваква улагања у науку.

- Бојим се да ће многи отићи у индустрију. Нама се дешава да доценти, који су докторирали оду са факултета у привреду, јер су почетне плате три до четири пута веће него у настави - рекао је Драшковић за ТВ Пинк.

Он је додао да факултети не могу да задрже најбоље студенте јер су, како каже, плате сарадника у настави 40.000 динара из два дела.

Електротехнички факултет, како каже, осим кадрова проблем има и са недостатком рачунарске опреме, али и недостатком простора. - "Држава нам је доделила зграду бивше Лола корпорације, имали смо услова да се проширимо, међутим, сада су нам одузели тај простор и ми смо добили само један спрат, који није довољан - рекао је он и као добар пример планског развоја образовања навео модел Ирске, која се пре 25 година определила за развој пољопривреде и ИТ технологија.

Професор Математичке гимназије Мирољуб Албијанић истакао је да свака генерација те школе има 100 ученика, да десетак њих упишу светске универзитете и тамо настављају да раде, а да велики број њих упише факултете у Србији, те када заврше један број њих оде у иностранство.

- Одлив мозга је лош, али они ипак остају у неком контакту са земљом. Бивши ученици Математичке гимназије долазе повремено у Србију, држе предавања у гимназији и на факултетима - рекао је Албијанић.

Шта ће нам Трговиште, Босилеград, Бабушница?

Пише: Иван Радак

Становницима неразвијених општина Министарство финансија припрема сјајну прилику да се запитају да ли су уопште потребни овој држави.

Сигурно су се и раније запитали, али сада ће то бити и званично уколико буде усвојен Нацрт закона о финансирању локалне самоуправе у форми коју можете да погледате на сајту министарства.

Не морате да будете велики стручњак да из приложеног текста уочите да ће новим прописом највише оштећене бити најсиромашније средине у нашој земљи.

Да подсетимо, нацртом је предвиђено да уместо 80% прихода од пореза на зараде општинама убудуће припадне 50%, а део губитка компензоваће повећање трансфера из републичког буџета.

Како то изгледа у коначном збиру? Калкулација у коју сам имао увид (а коју ће, надам се,

ускоро објавити институција која је ту симулацију направила) показује да ће општина Трговиште изгубити, пазите сад, више од 40 одсто прихода (!), Босилеград више од 30, Бујановац и Црна Трава око 30%. Следе Бабушница, Бела Паланка, Медвеђа, Сврљиг, Голубац... Према уредби Владе Србије, то су средине које су означене као девестиране јер је њихов степен развијености испод 50% републичког просека. Да будемо потпуно објективни, биће и четрдесетак општина у плусу (скромном, али плусу), међутим то не мења битно чињеницу да ће најмање оштећене бити економски снажније самоуправе (Београд ће изгубити мање од један одсто прихода!), а највише сиромашни.

Сјајну поруку им шаље Влада. Да будем још саркастичан. Трансфер за уједначавање, који је замишљен као трансфер онима који су неразвијени, у случају општине Црна Трава износио би према истој тој калкулацији, обратите још једном пажњу, целих 5.000 евра! Општина Црна Трава добила би 5.000 евра као подршку да ухвати прикључак у развоју! То није ни пет евра по глави становника у тој самоуправи. Да није тужно... Да сам председник те мале општине подигао бих новац, сео у аутомобил, довезао се у Немањину 11, од срца се захвалио и поделио им да се почасте.

Систем трансфера у Нацрту закона о финансирању локалне самоуправе осмишљен је тако да ће дугорочно посматрано довести само до даљег повећања разлике у развијености између економски јачих и економски слабијих општина. То се посебно види код трансфера где се новац добија према броју становника, броју деце, броју одељења итд. У земљи са овако снажним миграцијама ка већим центрима?

Трансфер по основу пописа имовине требало би да мотивише општине да попишу имовину на својој територији и боље наплаћују порез. Међутим, непописана имовина није неисцрпна, неки су је већ евидентирали и шта после тога осим повећања пореза?

Исто важи и за трансфер који би требало да подстакне изградњу инфраструктуре. Један од аргумената поборника измене закона је то што су општине више трошиле на плате него на капитална улагања. Најмања општина у Србији по броју становника, поменута Црна Трава, у буџету за 2016. на располагању има укупно 177,8 милиона динара. У еврима то је 1,48 милиона евра. Тих 1,48 милиона општина мора да распореди на све, на плате, инфраструктуру, културу, установе, све. Шта да уложи у инфраструктуру? И да половину буџета дају за те намене, то је тек 700.000 евра. Општина нема ни за пар километара пута. У једној анализи из 2012. препоручено је на чему да уштеди, а када би све то спровела успела би да добије додатних 10 милиона динара (83.000 евра).

Нажалост, самоуправе заврћу славину тамо где мисле да је најбезболније, као што су нпр. медији, додатни едукативни садржаји или култура па се после тобоже саблажњавамо над случајевима попут Пожеге и окретања културних центара „народским програмима“, питамо се ко за овакве или онакве гласа, како им пролази то што им пролази и слично.

На све то, удео ова два трансфера је веома мали у укупним трансферима тако да се тај део може оценити као веома слаба тачка нацрта. Све то јесте лепо замишљено, али тешко примењиво у Србији у којој постоје толико драстичне разлике у развијености. Европска унија за конвергенцију има Структурне и Кохезиони фонд. Ми немамо ништа. Нити ћемо тим фондовима скорије моћи да приступимо.

Шта је друга, можда још слабија тачка нацрта закона? У члану 32. стоји да ће држава за трансфере, којима жели да надокнади општинама део новца, годишње издвајати 1,48% бруто домаћег производа. Одлично, браво. Само, шта је проблем? Где је гаранција у закону да ће то заиста тако бити?

Уздати се у намеру државе – већ познату по кршењу Устава с обзиром на то да Војводини не даје њених седам одсто и кршењу закона по којем дуг не сме да премаши 45% БДП-а (а већ је догурао до 72%) - да општинама издваја 1,48% БДП-а је чист мазохизам.

Пристати на аргумент да локалне самоуправе несврхисходно и неразумно троше и да би им

новац требало узети и дати држави која се не сећа када је усвојила завршни рачун буџета нити је изградила до краја институцију која ће пратити сврсисходност јавних набавки је чиста лудост и лицемерје.

Ако је проблем у тих осам милијарди динара, колико би требало да буде нето ефекат Нацрта закона о финансирању локалне самоуправе у корист државе, зашто то једноставно није одузето од трансфера? Зашто се гура закон о којем сам још као мали читао у стручној литератури званој Алан Форд, у епизодама о Суперхику?

Суштина је свакако у политици, у политичкој пасивизацији локалних самоуправа. Знамо сви да са Славије поглед не допире до Трговишта или Црне Траве. Међутим, морамо да имамо далеко ширу перспективу од једног прописа и његових финансијских ефеката. Ако се сложимо да су у свакој држави људи најважнији ресурс (иако је ружно људе називати ресурсом) онда се локалним самоуправама континуирано наноси велика штета. Они немају неисцрпни извор квалитетних људи као што имају Београд, Нови Сад и други већи градови. Њима када оде факултетски образован човек (ако се икада и вратио тамо после завршених студија) то је велики губитак, понекад тешко надокнадив. Неко те инвеститоре мора да доведе, неко те инфраструктурне пројекте мора да осмисли. Остављамо их да буду плен мешетара или да ништа не раде.

Ослањање на трансфере улењује и то је чињеница, али управо то одговара централној власти. Нови-стари систем који се заговара не нуди оно што нам је дугорочно потребно, а то је да локална самоуправа буде извор нових лидера. У нашем је најбољем интересу да неко ко је напредовао степеник по степеник, ко је показао резултате на локалу једног дана буде и потенцијални лидер на националном нивоу. Зар заиста морамо да у 21. веку говоримо о томе да нам је потребан систем у којем се напредује у складу са знањем и способностима? Или нам је боље да нам странке намећу разне креатуре с купљеним дипломама, без дана радног стажа, извучене ко зна откуд јер су верни послушници?

Енергија на локалу постоји и спремност да се преузме одговорност. Можда је најбољи доказ за то екипа младих људи из Краљева окупљена у Локални фронт, која је изашла на изборе и ушла у локалну власт са жељом да мења своју средину. У неку руку то је и Бели из Младеновца и још много мање познатих људи.

Не желим да звучим превише сурово и песимистично, али нисмо ли изгубили Косово у сталном занемаривању. Желимо ли исто то и у неким другим крајевима? Нигде се заједница није распала где је свима добро (питајте Шкоте). Где је нестала емпатија у нашем друштву? Где је консензус? Не пишу се закони тако што се тај посао за хонорар повери једном професору факултета или се то уради искључиво унутар једног министарства. Тако нигде нећемо напредовати.

Фабрика ликвидирана зарад интереса тајкуна и увозничког лобија

Пише: Г. Влаовић

Протести бивших радника фабрике Индустрије мотора и трактора поново су у жижу интересовања јавности поставили питање да ли је то предузеће оправдано гурнуто у стечај или за то није било разлога.

Стручна јавност сматра да доношење такве одуке није било економски оправдано и да је ИМТ могао уз минималне интервенције државе да настави са несметаним радом. У ситуацији када се Влада Србије максимално труди да изађе у сусрет страним инвеститорима којима даје субвенције и друге разне олакшице поставља се питање зашто не би помогла и предузећима у реструктурирању већ је уместо тога велики број стратешких предузећа завршио у стечају а међу њима и ИМТ.

Бивши директор ИМТ-а Радослав Радовић је недавно изјавио за Данас да би у случају када би држава имала добру вољу, односно ако би одлука о стечају у том предузећу била поништена црвени трактори почели да излазе из те фабрике већ за шест месеци а створили би се и услови да предузеће нађе адекватног стратешког партнера . То мишљење дели и Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије "Слога" чија је синдикална подружница у тој фабрици била репрезентативна и већинска. - ИМТ као и ИМР су школски примери намерног и потпуно беспотребног гурања предузећа у стечај зарад интереса тајкуна и увозничког лобија. С обзиром да је "Слога" деловала у ИМТ-у као већински синдикат имам изузетно добар увид у ситуацију у фабрици и одговорно могу да кажем да није постојао ниједан економски разлог за њено гашење. ИМТ је отеран у стечај само зато да би остао без вредног земљишта којим располаже. Наиме ИМТ поседује 34 хектара земљишта на Новом Београду и девет хектара у Добановцима. Сасвим је извесно да ће кад тад на том земљишту бити изграђени пословно-стамбени комплекси те да је то основни разлог фактичке ликвидације ИМТ-а - истиче Веселиновић. Он наглашава да је ИМТ систематски уништаван у последњих 15 година и да је намерно и свесно гуран у пропаст. - Најбоља потврда да је то заиста тако је чињеница да иако се индијска компанија Тафе неколико месеци пре него што је ИМТ отеран у стечај интересовала за куповину фабрике нико од надлежних у држави није био расположен за разговор на ту тему са Индијцима. У прилог тврдњи да је ИМТ пословао нормално и да није било разлога за његово гашење илуструје податак да је производио тракторе за земље попут Пакистана и Индије а наруџбе су износиле и по неколико хиљада трактора. Са економске тачке гледишта потпуно је контрапродуктивно угасити једну такву фабрику. Нарочито ако се узме у обзир да скоро свако сеоско домаћинство у свом пољопривредном возном парку има ИМТ-ов трактор. Дакле заинтересованих за куповину трактора произведених у ИМТ-у има и у земљи и иностранству. Такође поставља се питање како ће пољопривредници који већ имају ИМТ тракторе набављати резервне делове за њих и одржавати своје машине у ситуацији када је фабрика фактички ликвидирана - наводи Веселиновић.

Он истиче да је власт у Србији ако жели да води одговорну економску политику дужна да промени свој начин размишљања. - То значи да одлуке о стечају у неким важним фабрикама попут ИМТ-а морају бити поништене. Држава мора да помогне тим предузећима у почетку да стану на ноге, да обнове производњу и нађу стратешке или пословне партнере. Реч је о великом броју предузећа која могу да нормално раде, односно да остварују добит, исплаћују плате радницима и дажбине држави. - наглашава Веселиновић.

Бранко Павловић, приватизациони саветник каже за Данас да је раније било планирано да се ИМТ измести на локацију коју поседује ван Београда а да се средства добијена продајом локације на Новом Београду искористе за развој фабрике на новој локацији. - У време док сам се налазио на челу Агенције за приватизацију та идеја је била актуелна. Било је планирано да се прода локација на којој се сада налази ИМТ. Од новца добијеног од продаје финансирало би се реструктурирање и развој ИМТ-а на другој локацији коју поседује. У међувремену се од те идеје, не знам зашто, одустало. Да је она била реализована ИМТ би још увек постојао и нормално функционисао. Дакле, апсолутно није било потребе да фабрика оде у стечај - закључује наш саговорник.

Реиндустријализација

- Реиндустријализација је у датом тренутку једини начин да српска привреда поново стане на ноге, да се повећа запосленост и порески приходи. У оквиру тог процеса могао би се ревитализовати и рад ИМТ-а као и многих других предузећа у Србији од којих су надлежни дигли руке - каже за Данас Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије "Слога".

Михајловић: Узлет грађевинарства

Пише: ФоНет

Потпредседница Владе Зорана Михајловић у честитки за Дан грађевинарства, истакла је да овогофишњи резултати указују да се грађевинарство у Србији пробудило.

Дан грађевинара коначно дочекујемо са резултатима за које смо се заједно борили. Немамо више само наду да ће напори уродити плодом, већ и успехе које су нам они донели. Ове године, период стагнације и пада грађевинске индустрије постаје прошлост, рекла је Михајловић.

Она је навела да се удео грађевинарства у бруто домаћем производу Србије повећан у претходне две и по године са четири на 5,5 одсто.

Према њеним речима, реформисан је систем издавања грађевинских дозвола па је у мају ове године било највише издатих дозвола у последњих десет година.

Како је нагласила, предвиђена вредност радова у прва четири месеца ове године за 68,6 одсто је већа у односу на исти период 2015. године.

Све ово, истакла је Михајловић, даје ми наду да је ово узлет грађевинарства. Влада Србије за коју је то један од приоритета ће и надаље бити ту за вас, обезбеђиваће новац за капиталне пројекте на којима ћете радити.

Ја вам данас честитам ваш дан, желим вам пуну земљу градилишта, желим вам успех у раду и, коначно славио ваш дан, а да можемо рећи – грађевинарство у Србији се пробудило! Будите поносни на то, ја свакако јесам, нагласила је Михајловић

Пајтић: Још једна Вучићева теленовела, грађани ће живети лошије

Извор:Бета

Нова Влада Србије имаће као једини циљ одбрану рејтинга Александра Вучића а њен састав показује да ће грађани и даље живети све лошије, оценио је данас председник Демократске странке Бојан Пајтић

Нова Влада Србије имаће као једини циљ одбрану рејтинга Александра Вучића а њен састав показује да ће грађани и даље живети све лошије, оценио је данас председник Демократске странке (ДС) Бојан Пајтић.

Реагујући на састав владе који је предложио мандатар Александар Вучић, лидер демократа је оценио да "у Србији и даље постоји само један човек" а да су министри "пуки извршиоци његових наређења".

"Влада коју је предводио Вучић смањила је плате и пензије, направила тајне и штетне уговоре 'вредне' 900 милијарди динара, показала како се укида правна држава на случајевима Савамала, истражи о трагедији 'хеликоптер', а тај састав покушао је да угуши слободу говора у медијима, критике влади упућених од представника независних институција и јавних личности", навео је Пајтић.

Он је оценио да је окончана "још једна теленовела око састава нове владе у режији Александра Вучића", додајући да ће се влада "искључиво бавити обрачунима са неистомишљеницима".

Блумберг: Вучић предложио министре и обећао "златно доба"

Извор: Б92, Бета

Мандатар за састав Владе Србије Александар Вучић представио је свој нови кабинет обећавши "златно доба" за ту балканску државу, пише "Блумберг".

Вучић је најавио "златно доба" за Србију док покушава да припреми земљу за улазак у Европску унију до 2020. године, додаје се у тексту.

Након што је његова Српска напредна странка освојила већину на парламентарним изборима у априлу, Вучић је најавио да ће у новом кабинету бити места и за коалиционог партнера, Социјалистичку партију Србије, која је учествовала и у претходној влади премијера Вучића. Лидер СПС-а Ивица Дачић остаће на месту министра спољних послова, а Душан Вујовић на позицији министра финансија, изјавио је Вучић, истиче "Блумберг".

Објављивањем имена министара прекинута је вишемесечна неизвесност око нове владе, док Вучић разматра спровођење мера ММФ-а. Он је обећао да ће решити питање државних компанија и да ће смањити обим државне администрације.

"Ми желимо да кренемо у нове велике успехе са новом енергијом", рекао је Вучић, обећавши да ће реформисати економију Србије.

"Наредне четири године биће златно доба за Србију и њене грађане", рекао је Вучић, наглашава се у тексту.

Вучић је обећао и да ће искористити нови четворогодишњи мандат да земљу припреми за улазак у ЕУ, да одржи блиске везе с Русијом, смањи јавни дуг и подстакне раст.

Мандатар Александар Вучић данас ће посланицима Скупштине Србије предложити нови кабинет.

Посланици ће одржати седницу на чијем дневном реду је избор нове Владе Србије, која ће као и претходна имати 16 ресора.

Половину ресора преузеће нови министри, док у осталих осам министарстава неће бити персоналних промена.

Вучић требало би на почетку седнице да изнесе посланицима програм и циљеве владе што би, како је најавио, могло да траје и неколико сати.

Предложено је да будућа влада има четири потпредседника који ће обављати и министарске дужности и три министра без портфеља.

Вучић је рекао да је претходна влада била влада стабилности која је зауставила даље пропадање Србије, док ће нова бити влада просперитета и напретка.

Да би влада била изабрана потребно је да за њу гласа најмање 126 посланика. Мандат владе почиње полагањем заклетве.

Седница скупштине заказана је за 14 х.